

Pracownia Konserwatorsko – Projektowa „dlazabytkow.pl”
ul. Jałowcowa 11, 42-680 Tarnowskie Góry,
NIP 654-171-68-67, tel. 502535041

Nazwa elementu: **PROJEKT ARCHITEKTONICZNO –
BUDOWLANY**

Nazwa zamierzenia budowlanego:
**REMONT ELEWACJI KOŚCIOŁA
P.W. ŚW. PROKOPA OPATA W
BŁĘDOWIE**

ADRES INWESTYCJI: ul. Stary Rynek 13
05-620 Błędów, powiat grójecki,
województwo mazowieckie

IDENTYFIKATOR DZIAŁKI: **140602_2.0003AR_1.464**

INWESTOR: Parafia Rzymskokatolicka pw. Prokopa
Ul. Stary Rynek 13
05-620 Błędów
Ks. Proboszcz Leszek Bruliński

PROJEKTANCI:

ARCHITEKTURA mgr inż. arch. Renata Gradzik
SLOIA 1333/94

INWENTARYZACJA mgr inż. Tomasz Szopa
SKL/1166/WBKb/23

KONSERWACJA dr Anna Zadora

HISTORIA SZTUKI mgr Ryszard Szopa

Tarnowskie Góry, czerwiec 2024.

SPIS TREŚCI

I.	SPIS RYSUNKÓW I FOTOGRAFII	s. 3
II.	OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA	s. 4
III.	UPRAWNIENIA PROJEKTANTA	s. 5
IV.	CZĘŚĆ OPISOWA	s. 10
V.	PODSTAWA OPRACOWANIA	s. 10
VI.	STAN ISTNIEJĄCY	s. 11
	6.1. Funkcja	s. 11
	6.2. Historia	s. 11
	6.3. Analiza architektoniczna	s. 11
VII.	CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU	s. 12
VIII.	EKSPERTYZA KONSTRUKCYJNA	s. 17
IX.	EKSPERTYZA MYKOLOGICZNA	s. 19
X.	UWAGI I WYTYCZNE KONSERWATORSKIE	s. 20
XI.	PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH	s. 21
XII.	USTALENIA OGÓLNE	s. 21
	BIOZ	s.24

I.SPIS RYSUNKÓW I FOTOGRAFI.

1. Projekt kolorystyki rys.1.
2. Spis fotografii.
 1. Plan lokalizacyjny kościoła św. Prokopa Opata w Błędowie.
 2. Plan sytuacyjny kościoła św. Prokopa Opata w Błędowie.
 3. Projekt archiwalny MAt IIIb – 127/6.
 4. Projekt archiwalny MAt IIIb – 127/5.
 5. Inwentaryzacja kościoła Architraw 1994, fasada.
 6. Inwentaryzacja kościoła Architraw 1994, elewacja od strony prezbiterium.
 7. Inwentaryzacja kościoła Architraw 1994, elewacja północna.
 8. Inwentaryzacja kościoła Architraw 1994, elewacja południowa.
 9. Fotografia kościoła od strony fasady.
 10. Fotografia kościoła od strony prezbiterium.
 11. Fotografia kościoła od strony północnej.
 12. Fragment elewacji.
 13. Fragment elewacji frontowej.
 14. Fotografia odkrywek.
 15. Pomiar wilgotności.
 16. Fotografia dawnych zawilgoceń.
 17. Kolonie glonów na cokole.

II. OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA.

Na podstawie art. 34 ustęp 3d pkt 3 Ustawy z dnia 7 lipca 1994r. z późniejszymi zmianami, oświadczam, że:

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO- BUDOWLANY

Remont elewacji kościoła p.w. św. Prokopa Opata w Błędowie

adres inwestycji : Błędów, ul. Stary Rynek 13
140602_2.0003AR_1.464

dane inwestora: Parafia rzymskokatolicka pw. Św. Prokopa Opata
05-620 Błędów, ul. Stary Rynek
Ks. Proboszcz Leszek Bruliński

sporządzony został zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

ZAKRES OPRACOWANIA	FUNKCJA PROJEKTANTA	IMIĘ I NAZWISKO	NR UPRAWNIENI	DATA	PODPIS
ARCHITEKTURA	AUTOR	mgr inż. arch. Renata Gradzik	SLOIA 1333/94	06.2024	

Tarnowskie Góry czerwiec 2024r.

III. UPRAWNIENIA PROJEKTANTA.

URZĄD WOJEWÓDZKI
w Katowicach
Wydział Architektury i Krajobrazu
40-032 Katowice, ul. Jaczajłowska 25
0114259

Katowice, dnia 30 grudnia 1994 r.

Nr ewid. 1333/94

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAMOWIENIA DO PEŁNIENIA SAMODZIELNYCH FUNKCJI TECHNICZNYCH W BUDOWNICTWIE

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt. 1, § 4 ust. 1 i 2 i § 13 ust. 1 pkt. 1... rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1973r w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U.Nr 8, poz. 46 z późn.zm.(Dz.U.Nr 69)91 poz.299) stwierdza się, że:

Obywatel/ka..... RENATA G R A D Z I K.....
..... m e j s t e r i n ż y n i e r a r c h i t e k t
urodzony dnia 18. marca 1956 r. w Nowej Rudzie.....
posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji projektanta.....
w specjalności..... architektonicznej.....

Obywatel/ka..... RENATA G R A D Z I K..... Jest upoważniony do :
1/ sporządzenia projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych wszelkich obiektów,
2/ sporządzenia projektów rozwiązań konstrukcyjno - budowlanych w zakresie obiektów budowlanych o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych i schematach technicznych z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych,
3/ kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót oraz oceniania i badania stanu technicznego obiektów budowlanych w budownictwie jednorodzinnym, zagrodowym oraz innych budynków o kubaturze do 1000m³ z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAL (wypis z listy architektów)

Śląska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

MGR INŻ. ARCH. RENATA HELENA GRADZIK

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **1333/94**, jest wpisana na listę członków Śląskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **SI-0535**.

Członek czynny od: 28-01-2002 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 27-12-2023 r. Katowice.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-09-2024 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
ANITA LANGER, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

SI-0535-137E-A32A-Y79E-89DY

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:
SLK-CJW-H82-GM4 *

Pan Tomasz Szopa o numerze ewidencyjnym SLK/BO/3212/24
adres zamieszkania ul. Jałowcowa 11, 42-680 Tarnowskie Góry
jest członkiem Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2024-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2024-02-23 roku przez:

Roman Karwowski, Przewodniczący Rady Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie z art. 781 K.c.

1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarczy złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym.
2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Ś L Ą S K A
O K R Ę G O W A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Sygn. akt SLK/OKK/7132/1166/23

DECYZJA

Katowice, dnia 19 grudnia 2023 r.

Na podstawie art. 12 ust. 2, art. 12 ust. 3, art. 12 ust. 4c pkt 2, art. 13, art. 14 ust. 1 pkt 2, art. 15a ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz.U. 2023r., poz. 682, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz.U. 2023 r., poz. 551), po ustaleniu, że zostały spełnione warunki w zakresie przygotowania zawodowego oraz po złożeniu egzaminu na uprawnienia budowlane z wynikiem pozytywnym

Pan Tomasz Szopa

mgr inż. budownictwa
ur. dnia 11 lutego 1996 r. w Tarnowskich Górach

otrzymuje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
numer ewidencyjny SLK/1166/WBKb/23
do kierowania robotami budowlanymi
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej bez ograniczeń

Zakres uprawnień:

- kierowanie robotami budowlanymi w odniesieniu do konstrukcji oraz architektury obiektu,
- kierowanie wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nadzór i kontrola techniczna wytwarzania tych elementów,
- wykonywanie nadzoru inwestorskiego,
- sprawowanie kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych.

UZASADNIENIE

W wyniku pozytywnego postępowania kwalifikacyjnego i pozytywnego wyniku egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz praktycznego zastosowania wiedzy technicznej wydanie niniejszych uprawnień budowlanych jest uzasadnione.

Od niniejszej decyzji służy prawo odwołania do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej ŚOIIB w Katowicach w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z art. 127a k.p.a., przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję (tj. Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa). W takim wypadku, z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Informuje się ponadto, że jeżeli w wyniku złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się odwołania decyzja uzyska przymioty ostateczności i prawomocności – zamyka to również drogę do zaskarżenia jej do sądu administracyjnego.

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
2. Okręgowa Rada Izby
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego za pomocą systemu e-CRUB
4. a/a.

Skład orzekający OKK

1. *Franciszek Buszka*
mgr inż. Franciszek Buszka

2. *Andrzej Nowak*
inż. Andrzej Nowak

3. *Zbigniew Herisz*
inż. Zbigniew Herisz

ODDZIAŁ WOJEWÓDZKI
Państwowej Służby Ochrony Zabytków
w Katowicach
40-013 Katowice, ul. Staromiejska
tel./fax 597-253

Katowice, dnia 27.04.1998 r.

PSOZ-WKZ- 1258/324/98

Zaświadczenie nr 299/98

Na podstawie art. 217 § 2 pkt. 2 Kodeksu Postępowania Administracyjnego i § 19 i 20 Rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 11 stycznia 1994 r. o zasadach i trybie udzielania zezwoleń na prowadzenie prac konserwatorskich przy zabytkach oraz prac archeologicznych i wykopaliskowych, warunkach ich prowadzenia i kwalifikacjach osób, które mają prawo prowadzenia tej działalności (Dz. U. nr 16 poz. 55) **stwierdzam że :**

mgr sztuki

Anna Zadora

urodzona dnia 9 maja 1971 r. w Dąbrowie Górniczej
zamieszkała w Chorzowie, przy ul. Powstańców 55/2

posiada przygotowanie zawodowe do wykonywania prac konserwatorskich przy zabytkach ruchomych w zakresie: konserwacja malarstwa i rzeźby polichromowanej.

Anna Zadora ukończyła studia wyższe na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w zakresie konserwacji i restauracji malarstwa i rzeźby polichromowanej (dyplom nr 6606 z dnia 12.11.1997).

Niniejsze zaświadczenie nie zwalnia od obowiązku każdorazowego uzyskania zezwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie prac przy zabytkach, określonego przepisami powołanego powyżej rozporządzenia.

Zaświadczenie wydaje się na wniosek zainteresowanego.

Oplatę skarbową w wysokości 3.00 zł
skasowano na wniosku

Odpis

RZECZPOSPOLITA POLSKA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
W WARSZAWIE

WYDZIAŁ KONSERWACJI I RESTAURACJI DZIEŁ SZTUKI

DYPLOM

ANNA MARIA ZADORA

Urodzona dnia **9 maja 1971 r.** w **Dąbrowie Górniczej**
na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej „**Współczesne materiały i środki
malarskie i ich wpływ na estetykę obrazu na podstawie twórczości artystów
środowiska śląskiego**”
oraz po złożeniu wymaganych egzaminów uzyskała stopień

DOKTORA

sztuki – **sztuk plastycznych w dyscyplinie konserwacja i restauracji dzieł sztuki**
nadany uchwałą Rady . **Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki**
Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
z dnia **17 grudnia 2009 r.**

Promotor w przewodzie doktorskim:
Recenzenci w przewodzie doktorskim:

prof. Iwona Szmelter
prof. dr Bogumiła Rouba
dr hab. Maria Lubryczyńska

Warszawa, dnia 4.01.2010 r.

DZIEKAN

DZIEKAN
Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki

prof. Jerzy Nowosielski

REKTOR

prof. Ksawery Piwocki

IV. CZĘŚĆ OPISOWA.

Przedmiotem nierniejszego opracowania jest remont elewacji kościoła pw. Św. Prokopa Opata w Błędowie, zlokalizowanego przy ul. Stary Rynek 13.

Obiekt jest wpisany do rejestru zabytków województwa mazowieckiego nr rej. 284/A z 04 marca 1985

UWAGI OGÓLNE.

Dokumentację rysunkową należy rozpatrywać łącznie z opisem.

W trakcie prowadzonych robót, mogą wystąpić elementy nieprzewidziane w niniejszym projekcie budowlanym.

Wszystkie wymiary należy sprawdzić na budowie.

Wykonawca zdając sobie sprawę z prac, jakie należy wykonać, zobowiązany jest przez wiedzę zawodową w swojej specjalności uzupełnić ewentualne szczegóły, które mogły zostać pominięte w nierniejszej dokumentacji i uwzględnić je w kosztach.

Podstawą wykonania wyceny są w równej mierze – opis techniczny dokumentacji, rysunki i przedmiary wszystkich branż oraz wiedza zawodowa Wykonawcy i obowiązujące normy i przepisy.

V. PODSTAWA OPRACOWANIA.

Opracowanie niniejsze sporządzono w oparciu o:

- Zlecenie Inwestora.
- Wizję lokalną obiektu.
- Uzgodnienia z Inwestorem.
- Dokumentację fotograficzną.
- Inwentaryzację własną projektanta.
- Kwerendę historyczną i bibliograficzną.
- Wezwanie WUOZ w Warszawie Delegatura w Radomiu (DR.5142.21.2024.KP z dnia 25 marca 2024 r.).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 01.01.2020r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

VI. STAN ISTNIEJĄCY.

6.1.Funkcja.

Funkcja - budynek pełni funkcję sakralną – kościół Rzymsko-Katolicki pw. Św. Prokopa Opata. Parafia należy do dekanatu mogielnickiego, archidiecezji warszawskiej.

6.2.Historia.

Kościół został zbudowany na terenie dawnej osady fabrycznej nad rzeką Mogielianką, która została założona przez Karola Zagórskiego i Karola Deimena w 1827 roku. Otwarto tu fabrykę wyrobów jedwabnych oraz wytwórnię piwa angielskiego Johna Balla z Londynu. Od 1869 roku fabryka jedwabiu była filią włókienniczych zakładów w Żyrardowie. Kościół obecny powstał jako kolejny w tym miejscu, pierwotny spłonął w 1817 roku. Prawdopodobnie był to kościół drewniany. W 1822 wzniesiono następnie kaplicę, która pełniła od 1896 roku funkcję kaplicy pogrzebowej. W 1934 roku obiekt rozebrano, gdyż od wielu lat był nieużytkowany i popadł w ruinę. Budowa nowego kościoła była możliwa dzięki ożywieniu gospodarczemu okolicy. Inwestorem był ks proboszcz Aleksandra Biernackiego.

Projekt kościoła został opracowany przez warszawskiego architekta Jana Koszczyc-Witkiewicza. Architekt sporządził dwa warianty architektoniczne kaplicy różniące się skalą (kaplica mała i kaplica – kościół duży). Wybrany został projekt dużej kaplicy, który opracowany został w dwóch wariantach różniących się zastosowaniem daszku okapowego międzykondygnacyjnego oraz zastosowaniem kolumn w narożnikach fasady wieżowej. Architekt Jan Koszczyc – Witkiewicz do kościoła zaprojektował spójne wyposażenie tj, ołtarz główny, ołtarz boczny Chrystusa NSJ, żyrandole, witraże, zegary, świeczniki, konfesjonały, ławki, boazerie, podłoga, belkowanie stropu. Przed opracowaniem projektu architekt stworzył model nowej świątyni, której fotografia ilustrowała kartkę pocztową sprzedawaną jako cegiełka na rzecz budowy. Przed kościołem ustawiona została w 1940 (lub 1942) kapliczka zaprojektowana przez Jana Koszczyc – Witkiewicza. W kapliczce rzeźba Chrystusa unoszącego dłoń (prawą rękę w geście pozdrowienia), rzeźba z piaskowca wykonana przez Franciszka Strynkiewicza (model gipsowy znajduje się w ss. Franciszkanek przy ul. Piwnej w Warszawie). Witraże zostały wykonane w pracowni Antoniego Pacholczyka w 1938 roku, który kontynuował tradycje zakładu Franciszka Białkowskiego w Warszawie.

6.3.Analiza architektury kościoła.

Kościół w Błędowie pw. Św. Prokopa Opata został zaprojektowany przez wybitnego warszawskiego architekta Jana Koszczyc-Witkiewicza w 1935 roku. Architekt sporządził dwa warianty kaplicy różniące się skalą i rozwiązaniami formalnymi. Wraz z projektem architektonicznym powstały projekty witraży,

ołtarza głównego, żyrandoli, świeczników, zegara, boazerii i konfesjonałów. Szczególną sytuacją jest to, że większość projektów się zachowała i zgromadzone są w Muzeum Architektury we Wrocławiu. Kościół został otoczony malowniczym murem kamiennym z furtkami, a przed fasadą ustawiona została kapliczka z rzeźbą Chrystusa, dłuta Franciszka Strynkiewicza. Zarówno architektura jak i wyposażenie realizują jednorodną i tożsamą koncepcję stylistyczną art. deco. Jak pisał Krzysztof Stefański „Najpiękniejszym chyba przykładem obiektu bliskiego swoimi formami „stylowi swojskiemu” z lat trzydziestych jest z pewnością kościół filialny p.w. św. Prokopa w Błędowie koło Grójca, wzniesiony w latach 1935-1938 według projektu weterana zmagania o „styl polski”, Jana Koszyc-Witkiewicza. Skupia on w sobie najlepsze cechy architektury nurtu rodzimego, wypracowane jeszcze przed I wojną światową: prostotę i funkcjonalność planu, wyniosłą bryłę nakrytą wysokim dachem, bogactwo plastycznego i fakturowego opracowania elewacji, reminiscencje budownictwa drewnianego i „stylu zakopiańskiego. Biel tynkowanych elewacji, połączona z szorstkością kamienia i czerwienią dachówki, rytm zwięzającej się ku górze bryły ujętej okapowymi daszkami, tworzy dzieło niezwykłej urody, emanujące duchem „Swojskości””.

Kościół w Błędowie należy do nielicznych przykładów architektury sakralnej w Polsce o stylistyce art. deco. Jego szczególną wartością jest zachowane i niezmiennione wyposażenie tworzące całościową aranżację stylistyczną.

Literatura i źródła:

Muzeum Architektury we Wrocławiu (Mat III-100/1-2, Mat IIIb-127/1-21, Mat IIIb-138/4,6,10,13,15, 17).

Burno F.: Świątynie Nowego Państwa. Kościoły Rzymskokatolickie II Rzeczypospolitej. Warszawa 2012, s.252.

Leśniakowska M.: Jan Koszyc Witkiewicz (1881-1958) i budowanie w jego czasach. Warszawa 1998, s. 275-277.

Stefański K.: Polska architektura sakralna w poszukiwaniu stylu narodowego. Łódź 2002, s.180.

VII.CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU.

Lokalizacja – na dużej prostokątnej działce położonej przy skrzyżowaniu ulic Kościelna i Stary Rynek. Działka otoczona jest murem kamiennym z szeroką bramką wejściową i furtką od strony zakrystii. Od strony frontowej usytuowana jest kapliczka z figura Chrystusa.

Kościół jest orientowany (prezbiterium skierowane na wschód, fasada wieżowa od strony zachodniej).

Na terenie działki znajdują się nasadzenia: kasztanowce, tuje, oraz trawniki. Zieleń nie posiada charakteru komponowanego.

Nie przewiduje się zagospodarowania działki innymi obiektami. Działka zostanie oczyszczona z pozostałości rozbiórkowych i remontowych (gruzu) i pozostawiona w stanie estetycznym. Nie przewiduje się brukowania lub płytkowania na działce.

Plan - korpus założony na planie prostokąta o wymiarach 22 m na 10 m, niepodpiwniczony, z niewielkim, prostokątnym, prosto zamkniętym prezbiterium. Po stronie południowej zakrystia założona na planie kwadratu, lekko wysunięta poza obrys korpusu. Pomiędzy zakrystia i prezbiterium kwadratowy przedsionek wejściowy.

Bryła - zwarta, kubiczna, budynek nakryty wysokim dachem dwuspadowym, od strony frontowej wtopiona niewysoka wieża nakryta daszkiem stożkowym. Budynek od strony wschodniej delikatnie rozbudowany poprzez aneks zakrystii i przedsionka nakrytych spadzistymi dachami. Bryła komponowana poprzez wydatny gzyms okapowy między kondygnacyjny.

Elewacja frontowa (elewacja zachodnia)– kształtowana w strukturze trzech kondygnacji z dodatkową kondygnacją czwartą stanowiącą wypiętrzenie wtopionej wieży. Dolna kondygnacja podcieniowa, na osi portal wejściowy zaakcentowany portalem naczółkowym z odcinkowym oknem powyżej otworu drzwiowego. Narożniki licowane granitem polnym o obciosanej kubicznej formie. W narożnikach wybrzuszone niskie kolumny wykonane z sztucznego kamienia. Kondygnację oddziela mocno wysunięty okap nakryty daszkiem, krytym dachówką. Druga kondygnację stanowi gładka ściana w narożach dekorowana długimi kłińcami kamiennymi. W osi trójkątny szczyt domku portalowego z oknem w formie połowy koła. Kondygnację wieńczy mocno wysunięty okap również kryty daszkiem ceramicznym. Trzecia kondygnacja jest kondygnacją szczytową, odzwierciedla układy dachu, ma więc układ trapezu równoramiennego. Krawędzie skośne dekorowane są gzymsem profilowanym (w górze wałek, poniżej wkłeska). W środku część cofnięta tworząca korpus wieży z wąskim oknem na osi. Krawędzie boczne dekorowane kłińcami kamiennymi naprzemiennie układanymi. Kondygnację tą oddziela wysunięty gzyms wieży nakryty daszkiem ceramicznym. Powyżej czwarta kondygnacja wieży wraz z hełmem. W kubusie wieży po dwa arkadowe otwory z żaluzjami, w części łuku otwory dekorowane promieniście ustawionymi kłińcami. Wieżę wieńczy dach ostrosłupowy o podstawie kwadratu. W jego zwieńczeniu osadzona jest przekątnie sygnaturka drewniana, nakryta miedzianym hełmem. W szpicie hełmu

duża okrągła gałka (kula) z krzyżem dekorowanym motywami cęgowymi.

Elewacja boczna (południowa) – dwukondygnacyjna, w części dolnej wyższa, czteroprzęsłowa z gładkimi ścianami dzielonymi prostymi pasami kamiennymi (lizenami). Cokół kamienny. Przęsło zachodnie podcieniowe z narożną wypukłą kolumną. Kondygnacja górna, niższa, dzielona w układach osiowych parami kwadratowych otworów okiennych, których nadproża dekorowane są kłińcami kamiennymi z zaznaczonym kluczem. W prześle wieżowym brak otworów okiennych. Kondygnacje dzieli wysunięty mocno gzyms okapowy nakryty daszkiem ceramicznym. Elementem wieńczącym jest połąć dachu z dwom wolimi okami. Przy prezbiterium parterowa zakrystia, z narożnymi kamiennymi dekoracjami i dwoma otworami okiennymi prostokątnymi zwieńczonymi kłińcami kamiennymi.

Elewacja boczna (północna) – kształtowana tak jak elewacja południowa. W obrębie prezbiterium niewielki aneks symetryczny do zakrystii, jednakże bez niezależnego wejścia. W aneksie jeden wąski otwór okienny zwieńczony kłińcem. W obrębie prezbiterium kwadratowy otwór okienny i narożna ukośna pseudoprzypora.

Elewacja prezbiterium (wschodnia) – prosta z narożnymi kamiennymi pseudoprzyporami. W osi, we wnęce okiennej zwieńczonej kamiennymi kłińcami osadzony jest krucyfiks.

Wnętrze – salowe, nakryte stropem złożonym z belek osadzonych poprzecznie w koronie muru i deskowania na przekładkę położonego poprzecznie. Zarówno belki jak i deskowanie nie malowane. Belki w narożach sfazowane. W prezbiterium belka „tęczowa” grubsza wsparta na konsolach. Ściany gładkie, alternowane płaskimi i szerokimi lizenami w układzie wydzielającym przęsła. Ściany dekorowane do wysokości 1,5 m boazerią drewnianą. Od strony zachodniej, w obrębie przęsła wieżowego, chór muzyczny (empora) o stropie żelbetowym, z niewielką klatką schodową o konstrukcji żelbetowej.

Podłoga – drewniana, deski podłogowe, układane podłużnie, posadowione na legarach poprzecznych.

System budowlany - budynek wzniesiony w technice tradycyjnej, murowana z cegły ceramicznej na zaprawie wapiennej. Tynkowany tynkiem wapiennym zewnątrz i wewnątrz zacieranym na gładko, malowanym. Elementy

dekoracyjne - detale wykonane w formie okładzin kamiennych, z kamienia granitowego o zróżnicowanej kolorystyce (odcienie szarości, róży, brązów i grafitów), obrobione zgrubnie o formie prostokątnych klinów, lico rwane. Fundamenty wykonane z kamienia granitowego.

Dach - na konstrukcji drewnianej, kryty dachówką ceramiczną karpiówką układaną w koronkę, na kalenicy i krawędziach dachu gąsiorzy układane na zaprawie. Połączenie dachu w dolnym przebiegu załamane i schodzące na szeroki i wysunięty okap (gzyms okapowy). W hełmie wieży drewniana sygnaturka nakryta hełmem z blachy miedzianej.

Okna – współczesne, aluminiowe zespolone, o ramiakach w kolorze antracytowym. Od strony wewnętrznej osadzone witraże. Pierwotny podział kwadratowy.

Gzymsy okapowe – wykonane w formie płyt żelbetowych, odcinkowych.

Kolumny – wykonane z tzw. sztucznego kamienia, na spoiwie cementowym z kruszywem (grysiem) kamiennym (granitowym) zmywanym na powierzchni.

Instalacje - budynek jest wyposażony w instalację wodną, ściekową, elektryczną oraz nie jest ogrzewany.

Drzwi – dwuskrzydłowe – główne, jednoskrzydłowe - boczne dwie pary i jednoskrzydłowe małe do zakrystii. Każde skrzydło jest zbudowane z drewna (prawdopodobnie drewno budkowe) o konstrukcji sponowej z „szalowaniem”. Skrzydła osadzone są na zawiasach usytuowanych w framudze. Zawiasy żelazne produkcji kowalskiej, o dekoracyjnej sztabie, tak samo jak pozostałe elementy metalowe tj. zamek, gwoździe – główacze, zasuwka. Konstrukcja skrzydła oparta jest na ramie z jedną dużą płyciną od strony przedniej (frontowej) wypełnioną deskami w układzie ukośnym w zakończeniu desek po dwa dekoracyjne gwoździe o wypukłych główkach (główacze).

Rynny i rury spustowe – wymienione na współczesne, PCV, w kolorze brązowym.

Wyposażenie:

Ołtarz główny - ma formie płaskiej nastawy z polem dla obrazu ołtarzowego podwójnego: obraz Matka Boża Nieustającej Pomocy i jako zasłona obraz św. Prokop. W polach bocznych ornament roślinny opracowany snycersko. Obecnie na te pola nałożone są wtórnie obrazy: Matki Bożej Częstochowskiej i Archanioła Michała. Pola te nałożone są na dekorację w układzie promienistym, zbudowaną ze stylizowanych kłosów zboża, ujętych wieńcem kolorowych kwiatów. Na osi monogram MRI i złote serce. Poniżej prostopadłościenna mensa z skrzynkowym tabernakulum.

Ołtarz boczny – ołtarz Chrystusa Serce Gorejące, olejny obraz ujęty jest w prostej drewnianej nastawie dekorowanej motywami graniastymi, zwieńczenie ma układ schodkowy. Obraz przedstawiający Chrystusa trzymającego serce gorejące w dłoni odwołuje się do wzoru malowanego przez Pompeo Batonię w 1760 roku dla kościoła jezuitów Il Gesu w Rzymie.

Ambona – koszowa, prosta, bez baldachimu, drewniana, z dekoracyjnymi listwami, podtrzymywana na metalowych prętach.

Boazerie – w układzie prostych desek z widocznym usłojeniem, montowane na pióro i wpust, z pryzmatycznymi nacięciami i górną listwą gzymsową.

Konfesjonały – wbudowane w boazerię, w części górnej zamknięte łukiem, od frontu otwarte i tylko częściowo przysłonięte uchylnymi skrzydłami. Po bokach stopnie klęcznika, kratki wykonane z prętów metalowych (kute).

Żyrandole – w formie koła, drewniane, o ornamentach wycinanych, graniastych.

Ławki – proste, drewniane, o dekoracji tożsamej, graniastej.

Zegar – stojący, przyścienny, werk - Gustaw Becker, otoczony okrągłą obwódką z inskrypcją – CZEŚĆ CWAŁA WYNAGRODZENIE SERCU MARYI / STRAŻ HONOROWA NIEPOKALANEGO SERCA MARYI.

Świeczniki – dwa świeczniki stojące, drewniane, w górnej części na połowie koła z pięcioma ramionami na świece (obecnie żarówki).

Polichromia - malowana na ścianach, sceny z życia Chrystusa, malowane przez malarza krakowskiego Pawła Mitka w 1982 roku.

Krucyfiks – rzeźba Chrystusa anatomiczna o krępych proporcjach, drewno polichromowane, cechy stylu ludowego, prawdopodobnie z XIX wieku.

VIII. Ekspertyza konstrukcyjna obiektu.

Przedmiotem opracowania jest określenie stanu technicznego i przyczyn powstawania uszkodzeń zabytkowego budynku kościoła pw. Św. Prokopa Opata w Będowie.

Ekspertyza została napisana na podstawie;

- wizji lokalnej na obiekcie,
- analizie dokumentacji archiwalnej,
- opisie elementów i rozwiązań konstrukcyjnych,
- dokumentacji fotograficznej,
- badaniu stopnia zawilgocenia ścian,
- wykonaniu odkrywek konserwatorskich tynku
- literaturze przedmiotu.

Ściany nośne – stan dobry.

Nie wykazują spękań lub zarysowań, nie wykazują zawilgocenia związanego z podciąganiem kapilarnym wilgoci (ściany nie są zawilgocone). Wykonano pomiar zawilgocenia miernikiem HYGRO METER dla ściany murowanej, na wysokości ok. 1 m ponad poziomem tereny, na wszystkich ścianach zewnętrznych, B2 : 2,6 %, 2,5 %, 2,1 %, 2,2 %, 1,9 %, 2,9 %, 1,9 %.

Fundamenty – stan dobry.

Wymurowane z kamienia granitowego, tworzą bardzo dobrą warstwę izolacji przed podciąganiem kapilarnym wilgoci. Nie wykazują uszkodzeń i zniszczeń strukturalnych. Na cokole kamiennym od strony północnej i wschodniej widoczne są niewielkie skupiska glonów w wybarwieniu rdzawym.

Wystrój elewacji (detale architektoniczne) – stan dobry.

Detale architektoniczne wykonane są z cisów kamiennych granitowych. Elementy te nie wykazują zniszczeń. Kamień granitowy jest niejednorodny o czym świadczy zróżnicowana kolorystyka, jednakże jego struktura jest zwarta i odporna na wpływ czynników atmosferycznych.

Tynki – stan średni.

Pierwotne tynki wapienne zostały pokryte warstwą szpachli w 1994 roku (dokumentacja archiwalna, oraz wykonane odkrywki konserwatorskie). Przebadano tynki poprzez ich ostukanie. Badanie nie wykazało „głuchych” tynków, co świadczy o ich właściwym przyleganiu.

Malatura – stan średni.

Pierwotnie tynki wapienne były prawdopodobnie pobielone farbą wapienną w

kolorze białym. O kolorze białym tynków wspominają autorzy Marta Leśniakowska i Krzysztof Stefański (w spisie literatury). W ramach przeprowadzonych odkrywek konserwatorskich odkryto pod warstwą zaprawy wierzchniej tynk o bardzo jasnym wybarwieniu. W 1994 roku przeprowadzony remont wraz z malowaniem elewacji w kolorze piaskowym. Obecnie warstwa farby miejscami jest złuszczone

Przyczyny stanu istniejącego.

Przyczynami istniejącego stanu zachowania są przyczyny naturalne i przyczyny ludzkie.

Przyczyny naturalne - to naturalny wpływ środowiska zewnętrznego (opady atmosferyczne, promieniowanie słoneczne, wiatr, zmienna temperatura i wilgotność, glony i grzyby oraz owady żyjące w drewnie, woda z salami infiltrowana do struktury muru). Wpływ tych czynników jest ograniczony poprzez dobrze funkcjonujące izolacje, orynnowanie, szeroko wysunięte okapy dachowe i dodatkowe okapy międzykondygnacyjne. Środowisko zewnętrzne jest „czyste” tylko w niewielkim stopniu zanieczyszczone pyłami oraz substancjami chemicznymi (SO₂). Niewielkie szkody w stanie tynku i malatury powstały poprzez nieszczelności dachu i zalewanie okresowe wodami opadowymi. Przyczyna ta została usunięta poprzez naprawę dachu. Zauważono również we wnętrzu bytowanie w elementach drewnianych owadów – technicznych szkodników drewna.

Przyczyny ludzkie – to bezpośrednie działania człowieka mające wpływ na stan zabytku. W ostatnim okresie wymieniono okna, co objawia się wtórnymi zacierkami, na elewacjach jest kilka niewielkich ubytków wypełnionych zaprawkami.

Literatura:

Drobiec Ł.: Renowacja konstrukcji obiektów zabytkowych. Systematyka – uszkodzenia – naprawy. Część I, II, III. Archmedia, Warszawa 2018, 2019, 2022.

Drobiec Ł.: Przyczyny uszkodzeń murów. XXII Ogólnopolska warsztat Pracy Projektanta Konstrukcji. Szczyrk 7-10 marca 2007, tom I, s.105-147.

Drobiec Ł.: naprawa i wzmocnienia konstrukcji murowanych. XXXVIII Ogólnopolskie Warsztaty Pracy projektanta Konstrukcji. Wisła 9-12 marca 2024, tom III, s.323-398.

Orłowicz R., Małyszko L., Kidracki j.: Morfologia uszkodzeń ścian i elementów wykończenia w konstrukcjach murowych. IIV Ogólnopolska Konferencja Warsztat pracy projektanta Konstrukcji, Ustroń 1999, tom I, część 2, s. 167-192.

Rudziński L.: Konstrukcje murowe. Remonty i wzmocnienia. Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej. Kielce 2006.

Stawiski B.: Konstrukcje murowe. Naprawa i wzmocnienia. Polcen, Warszawa 2014.

IX. Ekspertyza mykologiczna obiektu.

Przedmiotem opracowania jest określenie występowania korozji biologicznej (porażeń grzybami pleśniowymi, grzybami domowymi itd.) oraz badanie stopnia zawilgocenia i zasolenia zabytkowego budynku kościoła pw. Św. Prokopa Opata w Będowie.

Ekspertyza została napisana na podstawie;

- wizji lokalnej na obiekcie,
- analizie dokumentacji archiwalnej,
- dokumentacji fotograficznej,
- badaniu stopnia zawilgocenia ścian,
- literaturze przedmiotu.

Korozja biologiczna – grzyby.

W obrębie kościoła (na żadnym elemencie) nie zaobserwowano występowania grzybów ani nie zaobserwowano efektów ich bytowania. Grzyby wegetują i porażają elementy wykonane z materiałów biologicznych (drewno, farby z komponentem naturalnym, papier, tkanina, itp.). W kościele jest sucho, nie czuć specyficznej woni (zapachu grzyba) oraz jest jasno. W strefie poddasza, na konstrukcji więźby dachowej również nie zidentyfikowano występowania grzybów (np. białych nalotów o kształcie wachlarzowym lub talerzowym itd.). Konstrukcja jest zdrowa, po ostukaniu „dźwięczna”, a próba wbicia szczyrorka w drewno jest negatywna (ostrze zagłębia się tylko powierzchniowo).

Korozja biologiczna – pleśnie.

Nie zaobserwowano rozwoju pleśni na elementach i materiałach pochodzenia biologicznego.

Korozja biologiczna – glony.

Glony wegetują na wszystkich powierzchniach, które są dostatecznie wilgotne. Pokrywają powierzchnię koloniami o kolorze zielonym lub rdzawym (brunatnym). Nie powodują zniszczeń strukturalnych, jedynie niewielkie zniszczenia powierzchniowe oraz zmiany estetyczne. W obrębie kościoła zaobserwowano jedynie glony w obrębie cokołu kamiennego, na ścianach od strony północnej i wschodniej. Mają one wybarwienie rdzawe i zalegają niewielkimi skupiskami.

Korozja biologiczna – porosty.

Porosty to organizmy symbiotyczne składające się z grzybów i glonów. W obrębie kościoła nie zidentyfikowano występowania.

Korozja biologiczna – rośliny.

W obrębie kościoła nie zidentyfikowano występowania roślin wyższych (mchy, trawy, samosiejki drzew) w strukturze muru, dachu lub innych elementach.

Korozja biologiczna – owady.

Owady – techniczne szkodniki drewna. We wnętrzu zaobserwowano otwory wylotowe żerujących owadów. Nie zaobserwowano efektów ich żerowania (mączki wraz z odchodami) oraz martwych osobników. Otwory są poczerńałe co może wskazywać na brak aktywności owadów. Jednakże z uwagi na zagrożenie i kolonizację elementów drewnianych należy przeprowadzić kierunkową ekspertyzę występowania i aktywności owadów w elementach drewnianych.

Korozja chemiczna – sole.

Sole rozpuszczalne w wodzie migrują w materiałach porowatych, w odpowiednich warunkach wilgotnościowych i temperaturowych krystalizują, a tym samym zwiększają swoją objętość. Strefa krystalizacji może być wewnętrzna i lub zewnętrzna (objawia się białymi, szklistymi nalotami). W obrębie kościoła nie zaobserwowano białych „solnych” nawarstwień.

Korozja fizyczna – woda.

Woda w materiałach porowatych w niskich temperaturach zamarza zwiększając swoją objętość, co prowadzi do destrukcji mechanicznej. W obrębie kościoła wykonano kilkanaście pomiarów zwilgocenia strefy przyziemia. Pomiarów wykonano miernikiem HYGRO METER dla ściany murowanej, na wysokości ok. 1 m ponad poziomem tereny, na wszystkich ścianach zewnętrznych, B2 : 2,6 %, 2,5 %, 2,1 %, 2,2 %, 1,9 %, 2,9 %, 1,9 %. Zawilgocenie nie przekracza 3 % co należy uznać za niewielki i naturalny. Stan ten jest konsekwencją dobrej izolacji fundamentów (kamienne, granitowe, nieporowate) oraz szerokich okapów nad ścianami (niewielkie zalewanie wodami opadowymi) oraz dobrą niweletę terenu (woda odpluwa od muru w naturalny sposób).

X.UWAGI I WYTYCZNE KONSERWATORSKIE.

- Zakłada się kompleksową konserwację estetyczną przywracającą zabytkowi pierwotny wygląd – kolorystykę tynku wapiennego – kolorystykę białą.
- Zakłada się niewielkie naprawy połączone z termomodernizacją przy użyciu powłok refleksyjnych.
- Zakłada się stosowanie farb i gruntów, które posiadają duży współczynnik dyfuzji.
- Należy w niedalekiej przyszłości zlecić kompleksowe badanie elementów i wyposażenia drewnianego na obecność występowania i aktywności owadów

- technicznych szkodników drewna.
- Z uwagi na jednorodny charakter wyposażenia należy ograniczyć wyposażane kościoła w kolejne elementy (np. obrazy, ołtarzyki itp.).

XI. PROGRAM PRAC REMONTOWO – KONSERWATORSKICH.

1. Przyjmuje się umycie elewacji wodą pod ciśnieniem, najlepiej myjką parową typu Karcher.
2. Głuche tynki należy odkuć i założyć nowe tynki o spoiwie wapienno – cementowym, zacierane tak jak tynki istniejące.
3. Tynki gruntować odpowiednim preparatem egalizującym i gruntującym.
4. Malować farbą – powłoką refleksyjną, co pozwoli na skuteczną ochronę przed wpływami atmosferycznymi oraz oszczędność energii cieplnej. Proponowany produkt Helio Everywhere lub podobny. Kolor biały imitujący kolorystykę naturalną zapraw wapiennych wg wzornika **KEIM 9437**.

XII. USTALENIA OGÓLNE.

Opinia geotechniczna oraz informacja o sposobie posadowienia obiektu budowlanego.

Dla potrzeb budowy niniejszej inwestycji nie ma potrzeby wykonania badań geotechnicznych ani gruntowo- wodnych. Inwestycja nie obejmuje posadawiania nowych obiektów.

Liczba lokali użytkowych dostępnych dla osób niepełnosprawnych

Ilość lokali usługowych (przestrzeń sakralna kaplicy) nie ulega zmianie – łącznie 1 lokal. Lokal jest dostępny dla osób niepełnosprawnych.

Zapewnienie niezbędnych warunków do korzystania z obiektu przez osoby Niepełnosprawne

Inwestycja nie obejmuje zmian w zakresie funkcji i dostępności dla osób niepełnosprawnych.

Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu na środowisko i jego wykorzystanie oraz zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie.

Nie przewiduje się wzrostu oddziaływania na środowisko w wyniku przeprowadzenia remontu. Projektowany remont dachu, wnętrza i elewacji nie będzie miał negatywnego wpływu na środowisko. Prace zostały zaprojektowane z takich materiałów i w taki sposób by nie stanowiły

zagrożenia dla higieny i zdrowia użytkowników oraz sąsiadów. Rozwiązania materiałowo-konstrukcyjne są zgodne ze sztuką budowlaną, a funkcjonowanie obiektu nie jest uciążliwe dla otoczenia i nie powoduje zanieczyszczeń powietrza, wody, czy gleby. Wpływ na najbliższe otoczenie, jego faunę i florę jest znikomy. Projektowany remont nie powoduje emitowania żadnych ponadnormatywnych zanieczyszczeń do środowiska, nie będzie wywierała negatywnego wpływu na glebę, wody podziemne i powierzchniowe.

Zapotrzebowanie i jakość wody oraz ilości, jakość i sposób odprowadzenia ścieków oraz wód opadowych.

Remont nie powoduje zwiększonego zapotrzebowania na wodę, oraz nie zmienia sposobu odprowadzenia ścieków socjalno-bytowych z budynku – istniejące przyłącza.

Emisja zanieczyszczeń gazowych w tym zapachów, pyłowych i płynnych z podaniem ilości i zasięgu rozprzestrzeniania się.

Nie dotyczy.

Rodzaj i ilości wytwarzanych odpadów.

Prace budowlane będą prowadzone w sposób uwzględniający przepisy o odpadach: pozostałe powstające w trakcie prac odpady będą segregowane i gromadzone w przeznaczonych do tego miejsca i sukcesywnie wywożone z placu budowy do odzysku lub unieszkodliwienia przez podmioty gospodarcze posiadające odpowiednie zezwolenia.

Zwykłe odpady komunalne będą odbierane przez uprawnione jednostki

Właściwości akustyczne oraz emisja drgań, promieniowania i inne zakłócenia.

Brak źródeł hałasu, drgań, promieniowania.

Wpływ obiektu na istniejący drzewostan, powierzchnie ziemi w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne.

Na terenie inwestycji brak drzew i krzewów, zieleni wysokiej .

Analiza technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło.

Inwestycja w zakresie opracowania nie ingeruje w źródła ciepła . Nie dotyczy.

Analiza możliwości racjonalnego wykorzystania, o ile są dostępne techniczne, środowiskowe i ekonomiczne możliwości, wysokoefektywnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło, do których zalicza się zdecentralizowane systemy dostawy energii oparte na energii ze źródeł odnawialnych, kogenerację, ogrzewanie lub chłodzenie lokalne lub blokowe, w szczególności, gdy opiera się całkowicie lub częściowo na energii ze źródeł odnawialnych, w rozumieniu przepisów Prawa energetycznego, oraz pompy ciepła, określając:

- a) roczne zapotrzebowanie na energię użytkową do ogrzewania, wentylacji, przygotowania ciepłej wody użytkowej oraz chłodzenia obliczone zgodnie z przepisami dotyczącymi metodologii obliczania charakterystyki energetycznej budynków,
- b) dostępne nośniki energii,
- c) (uchylona),
- d) wybór dwóch systemów zaopatrzenia w energię do analizy porównawczej: systemu konwencjonalnego oraz systemu alternatywnego lub systemu konwencjonalnego oraz systemu hybrydowego, rozumianego jako połączenie systemu konwencjonalnego i alternatywnego,

e) obliczenia optymalizacyjno -porównawcze dla wybranych systemów zaopatrzenia w energię,
f) wyniki analizy porównawczej i wybór systemu zaopatrzenia w energię.
Inwestycja w zakresie opracowania nie ingeruje w źródła ciepła .
Nie dotyczy.

Informacja o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano instalacyjnego.

Projekt nie ingeruje w wyposażenie instalacyjne. Bez zmian.

Informacja dot. warunków ochrony przeciwpożarowej.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 8 sierpnia 2023r. w sprawie uzgodnienia projektu zagospodarowania działki lub terenu, projektu architektoniczno-budowlanego, projektu technicznego oraz projektów urządzenia przeciwpożarowego pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. z 2023r. Poz. 1563).

Projekt nie zmienia warunków ochrony ppoż.

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY

ZDROWIA (BIOZ).

Nazwa obiektu budowlanego:

budynek kultu religijnego – kościół wyznania Rzymskokatolickiego

Adres obiektu budowlanego:

Kościół pw. Św. Prokopa Opata

05-620 Błędów ul. Stary Rynek 13

Inwestor:

Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Prokopa Opata

ul. Stary Rynek 13

05-620 Błędów

Proboszcz ks. Leszek Bruliński

Projektant:

mgr inż. arch. Renata Gradzik

upr. bud. nr 1333/94/Kt, SOIA, SL-0534

CZEŚĆ OPISOWA

Wstęp

Podstawy prawne opracowania niniejszego planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia:

- Ustawa Prawo Budowlane z dnia 7 lipca 1994 r z późniejszymi zmianami,
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bioz (Dz. U. Nr 120 poz. 1125 i 1126),
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27.08.2002 r (Dz. U. Nr 151 poz. 1256 w sprawie szczegółowego zakresu i form robót budowlanych stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi,

1. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych obiektów;

- Zapoznanie się z projektem.
- Prace przygotowawcze (skompletowanie materiałów, sprzętu i urządzeń).
- Organizacja placu budowy zabezpieczenie i oznakowanie miejsca prowadzenia robót.
- Montowanie rusztowań zgodnie z dokumentacją techniczno – ruchową (DTR).

- Oczyszczenie tynku myjką ciśnieniową.
- Skuć tynk osłabionego i zdeintegrowanego, .
- Założyć nowe tynki.
- Impregnować i malować tynki farbą mineralną.
- Demontaż rusztowań zgodnie z dokumentacją DTR.
- Oczyszczenie terenu budowy.

Wykonanie robót powinno poprzedzić zagospodarowanie terenu budowy poprzez ogrodzenie terenu, wyznaczenie dróg, wyjść i przejść dla pieszych oraz zapewnienie należytych warunków socjalnych i higienicznych poprzez wydzielenie pomieszczeń szatni i pomieszczeń higieniczno-sanitarnych. W trakcie prowadzenia robót usuwać na bieżąco gruz i odpady, z szczególną uwagą by nie dopuścić do pylenia.

Roboty wykonywać ściśle wg. zaprojektowanej technologii.

2. Wykaz istniejących obiektów budowlanych.

Prace budowlane będą odbywać się na terenie działki ogrodzonej, przy i na zewnątrz budynku, stanowiący obiekt kultu.

3. Wykaz elementów zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Istniejące elementy zagospodarowania działki i terenu w zasadzie nie stwarzają zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi. Podstawowym elementem stwarzającym zagrożenie jest ruch w trakcie spotkań liturgicznych.

4. Wskazania dotyczące przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych, określających skalę i rodzaj zagrożeń oraz miejsce i czas ich wystąpienia.

- Wykaz przewidywalnych zagrożeń mogących wystąpić podczas realizacji robót budowlanych.
- Urazy oczu podczas ręcznego i mechanicznego kucia i demontażu tynku.
- Porażenia prądem w trakcie prac z maszynami i urządzeniami zasilanymi prądem.
- Szkodliwe oddziaływanie środków chemicznych podczas malowania.
- Urazy mechaniczne w tkacie wykonywania czynności, wyładowania atmosferyczne.

5. Informacje o wydzieleniu i oznakowaniu miejsca prowadzenia robót, stosownie do rodzaju zagrożenia.

Strefę robót rozbiórkowych i montażowych należy wydzielić i wygrodzić w odległości 6 m np. taśmą foliową i oznaczyć tablicami informującymi i ostrzegającymi o niebezpieczeństwie przebywania w strefie zagrożenia. Cała

budowa powinna być zabezpieczona przed wstępem osób trzecich - nieupoważnionych.

6. Wskazanie sposobu prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do robót szczególnie niebezpiecznych.

- Przeszkolenie pracowników zatrudnionych przy ustawianiu i rozbiórce rusztowań.
- Instruktaż ogólny w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, zasady szkolenia określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r w sprawie szczegółowych zasad szkolenia w dziedzinie bhp (Dz. U. Nr 62, poz. 285),
- Instruktaż stanowiskowy, który pracownicy mają przestrzegać przed przystąpieniem do realizacji robót, niezależnie od instruktażu ogólnego, szkoleń podstawowych i okresowych pracownicy zatrudnieni przy robotach montażowych w ramach szkolenia powinni być zapoznani z technologią montażu. Instruktaż stanowiskowy przeprowadza osoba kierująca pracownikami, posiadająca odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie zawodowe oraz zna metody prowadzenia instruktażu,
- Aktualne badania lekarskie stwierdzające, że pracownicy mogą pracować na wysokościach powyżej 3m,
- Szkolenia bhp zapoznające pracowników z ich obowiązkami i odpowiedzialnością przy pracy oraz z postępowaniem w związku występującymi zagrożeniami,
- Podczas realizowania powierzonych prac należy używać wyłącznie narzędzi i urządzeń sprawnych technicznie, nie uszkodzonych i nie zniszczonych,
- Osoby wyznaczone do nadzoru i kierowania pracami, muszą posiadać odpowiednie uprawnienia i być specjalnie przeszkolone.

7. Wskazanie środków technicznych i organizacyjnych zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie w tym zabezpieczających bezpieczną i sprawną komunikację umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń.

Wszystkie prace powinny być prowadzone na podstawie:

- Niniejszego projektu.
- Planu BIOZ.
- Przy prowadzeniu robót należy bezwzględnie przestrzegać Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr. 47 poz. 401).

- Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki socjalnej z dnia 26.09.1997 w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. Nr 129, poz 844) Dz. z 2002 r., nr 91, poz. 811).
- Prace przy realizacji projektu należy tak zorganizować aby zapewnić maksymalne bezpieczeństwo dla pracowników wykonujących roboty i przechodniów. Należy też zminimalizować uciążliwości i utrudnienia związane z realizacją robót dla mieszkańców budynku.
- Podczas wykonywania prac należy stosować odpowiednie ubrania robocze, rękawice i sprzęt ochrony osobistej (indywidualnej).
- Roboty powinny być prowadzone w taki sposób, aby ryzyko wypadków było ograniczone do minimum. Należy preferować bezpieczną technikę prac, oraz przystosować ludzi do pracy w warunkach niebezpiecznych jako środek uzupełniający, gdy środki techniczne i organizacyjne okażą się niewystarczające. Jednym ze sposobów ograniczających skutki ewentualnego spadania przedmiotów jest bezzwłoczne oczyszczenie pomostów roboczych z gruzu oraz zaprawy, wyznaczenie stanowisk pracy na poszczególnych poziomach rusztowania nie w jednym pionie. Wyposażenie pracowników w środki ochrony indywidualnej np. odzież, okulary, rękawice, maski, hełmy, oraz stosowne obuwie. Nadzór nad prowadzonymi robotami, szczególnie nad robotami o zwiększonym ryzyku zawodowym będą sprawować kierujący zespołem pracowników odpowiednio przeszkoleni i przygotowani do prowadzenia budowy oraz kierowania grupą ludzi.

8. Czynności wstępne przed rozpoczęciem budowy rusztowań:

- Zapoznać się dokładnie z dokumentacją techniczną wznoszonego rusztowania względnie ze szczegółowymi wytycznymi kierownika budowy.
- Przygotować odpowiednie materiały, wysokiej jakości, nie skorodowane i pogięte, drewno nie przegniłe, nie popękane i odpowiedniej klasy.
- Przygotować podłoże, usunąć odpady, wyrównać teren,
- Ogrodzić i oznakować teren budowy, na rusztowaniach zamontować tabliczki „UWAGA PRACE NA WYSOKOŚCI”.
- Podłoże powinno zapewniać stabilność rusztowaniom oraz odpływ wód opadowych od budynku.
- Podstawowe zasady bezpieczeństwa podczas budowy rusztowań.
- Przy wykonywaniu robót na wysokości pracownicy powinni być zabezpieczeni szelkami bezpieczeństwa umocowanymi do stałych elementów konstrukcji rusztowania.
- Pomost roboczy powinien mieć szerokość min. 1,0 m.
- Obciążenie użytkowe pomostów przy rusztowaniu typu lekkiego wynosi 2kN/m².
- Wysokość każdej kondygnacji rusztowania powinna wynosić 1,8 – 2,0 m.

- Odległość między pionami komunikacyjnymi rusztowania nie może przekraczać 40 m, a stanowisko pracy najbardziej oddalone od pionu komunikacyjnego nie może być w odległości większej niż 20 m.
- Przejścia w pobliżu rusztowań lub pod rusztowaniami powinny być zabezpieczone daszkami ochronnymi ze spadkiem w stronę budowli. Daszki powinny być szczelne, o wysokości co najmniej 2,4 m, szerokość daszka większa od szerokości przejścia lub przejazdu co najmniej o 1,0 m, wysięg powinien wynosić dla rusztowań o wysokości do 20 m min 2,2 m, ponad 20 m – min. 3,5 m od zewnętrznego rzędu stojaków.
- Rusztowania o konstrukcji metalowej powinny być uziemione i powinny chronić przed wyładowaniami atmosferycznymi (według PN – 78 M – 477900/01).
- Użytkowanie rusztowania dopuszczalne jest pod dokonaniu jego odbioru przez nadzór techniczny, potwierdzony zapisem w dzienniku budowy.
- Na rusztowaniu powinna być wywieszona tablica o dopuszczalnym obciążeniu pomostów.
- Poszczególne kondygnacje rusztowania i całe rusztowanie powinno być starannie zakotwione do ścian budowli.
- Stan techniczny rusztowania w trakcie eksploatacji powinien być codziennie kontrolowany przez dozór. W razie wątpliwości co do bezpieczeństwa przy wykonywaniu powierzonej pracy, monter ma prawo przerwać pracę i zwrócić się do przełożonego o wyjaśnienie sytuacji.

9. Zasady bezpieczeństwa podczas demontażu rusztowań:

- Podczas demontażu rusztowań pracownicy muszą stosować szelki bezpieczeństwa. Przy demontażu rusztowania należy wyznaczyć strefę bezpieczeństwa. Demontaż rusztowań powinien odbywać się systematycznie od najwyższej kondygnacji, zachowując stabilność całego rusztowania i możliwość bezpiecznego wykonania demontażu.

Uwagi końcowe.

Zabrania się montażu i demontażu rusztowań o zmroku, w czasie gęstej mgły, opadów śniegu, deszczu i gołoledzi, podczas burzy i wiatru o prędkości powyżej 10 m/s.

Należy określić i zabezpieczyć sposób przechowywania i przemieszczania materiałów, wyrobów, substancji oraz preparatów niebezpiecznych na budowie.

Wszelkie prace na budowie muszą być wykonywane zgodnie z sztuką budowlaną i konserwatorską zgodnie z przepisami bhp.

Na budowie musi znajdować się apteczka lekarska na wypadek skaleczenia oraz urządzenia gaśnicze na wypadek pożaru.

Podczas omawiania zagrożeń występujących podczas planowanych prac szkoleń winien poinformować załogę o ;

- sposobach udzielania pierwszej pomocy medycznej w razie wypadku,
- usytuowaniu apteczki,
- numerach telefonów alarmowych,
- zasadach postępowania na wypadek pożaru,
- zasadach postępowania na wypadek innych zagrożeń np. skażenia chemicznego (rozlania substancji żrących).

Każdy zaistniały wypadek przy pracy należy zgłaszać swojemu przełożonemu, a stanowisko pracy pozostawić w takim stanie w jakim nastąpił wypadek.

Przed rozpoczęciem robót należy powiadomić właściciela terenu o rozpoczynających się robotach.

Ponadto kadra kierownicza wykonawcy posiadać musi uprawnienia budowlane upoważniające ich do projektowania, kierowania i nadzorowania oraz wykonywania robót konstrukcyjno – budowlanych w budownictwie, jak również posiadać stosowne uprawnienia do wykonywania prac konserwatorskich na obiektach zabytkowych.

Należy wyznaczyć miejsce przechowywania dokumentacji budowy oraz dokumentów niezbędnych do prawidłowej eksploatacji maszyn i urządzeń.

Cała dokumentacja budowy powinna znajdować się w biurze kierownictwa budowy. Do dokumentów tych należą:

- Dokumentacja techniczna,
- Pozwolenie na budowę,
- Dziennik budowy,
- Dokumentacja osobowa pracowników z dowodami badań lekarskich i szkoleń bhp oraz dowody uprawnień do obsługi maszyn, protokoły dopuszczenia maszyn i urządzeń, protokoły odbiorów rusztowań.